

8. เศรษฐศาสตร์สำนักคลาสสิกใหม่ (New Classical Economics)

อ. เฉลิมพงษ์ คงเจริญ

บทนำ

- สำนักคลาสสิกใหม่พัฒนาขึ้นมาในช่วงเงินเฟ้อและการว่างงานสูง ทศวรรษที่ 1970 และความไม่พอใจต่อแนวคิดของเคนส์เซียน
- ทั้งสำนักการเงินนิยมและคลาสสิกใหม่มีจุดเริ่มต้นมาจากสำนักคลาสสิก และได้ข้อสรุปการดำเนินนโยบายไม่แทรกแซง (*Noninterventionist policies*) เช่นเดียวกัน
- แต่สำนักคลาสสิกใหม่โจมตีสำนักเคนส์เซียนอย่างเป็นระบบและทฤษฎีมากกว่าสำนักการเงินนิยม
- โดยโจมตีว่าโครงสร้างทางทฤษฎีของสำนักเคนส์เซียนมีความบกพร่องตั้งแต่พื้นฐาน (*fundamental flawed*)

การโจมตีของสำนักคลาสสิกใหม่

- ความเชื่อหลักเกี่ยวกับนโยบายของสำนักคลาสสิกใหม่ คือ รัฐบาลไม่สามารถดำเนินนโยบายด้านอุปสงค์เพื่อรักษาเสถียรภาพตัวแปรแท้จริง (ผลผลิตและการจ้างงาน)
- แม้ในระยะสั้น การดำเนินนโยบายด้านอุปสงค์ก็ไม่ส่งผลต่อผลผลิตและการจ้างงาน หากการดำเนินนโยบายเป็นระบบ (systematic)
- เชื่อว่า **นโยบายไม่มีประสิทธิผล (policy ineffectiveness proposition)**
- ขอบเขตการโต้แย้งสำนักเคนส์เขินกว้างกว่าที่สำนักการเงินโต้แย้งไว้ (นโยบายการเงินที่เป็นระบบก็ไม่มีผลในระยะสั้น)

แนวคิดว่าการคาดการณ์อย่างสมเหตุสมผล (Rational Expectations)

- สำนักคลาสสิกใหม่ไม่ยอมรับความแตกต่างระหว่างผลระยะสั้นและยาวของการดำเนินนโยบายด้านอุปสงค์
- วิจารณ์การคาดการณ์โดยใช้ราคาในอดีต (ราคาต้องใช้เวลาปรับตัวและคงที่ในระยะสั้น) $\Rightarrow$ การคาดการณ์ที่ไร้เดียงสา “naïve expectation”
- สำนักคลาสสิกใหม่เสนอว่าหน่วยเศรษฐกิจจะสร้างการคาดการณ์อย่าง สมเหตุสมผล (Rational Expectations) โดยหน่วยเศรษฐกิจจะไม่ทำให้เกิดความผิดพลาดที่เป็นระบบ (systematic errors)

การคาดการณ์อย่างสมเหตุสมผล (Rational Expectations)

- การคาดการณ์อย่างสมเหตุสมผลคือการคาดการณ์ที่มีลักษณะดังนี้
  1. การคาดการณ์ถูกสร้างมาจากข้อมูลทั้งหมดที่มีซึ่งเกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ต้องการคาดการณ์
  2. ปัจเจกชนแต่ละคนใช้ข้อมูลที่มีอย่างฉลาด โดยเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลที่มีว่ามีผลกระทบต่อตัวแปรที่ต้องการคาดการณ์อย่างไร

การคาดการณ์ราคาในปัจจุบัน (Price Expectation)

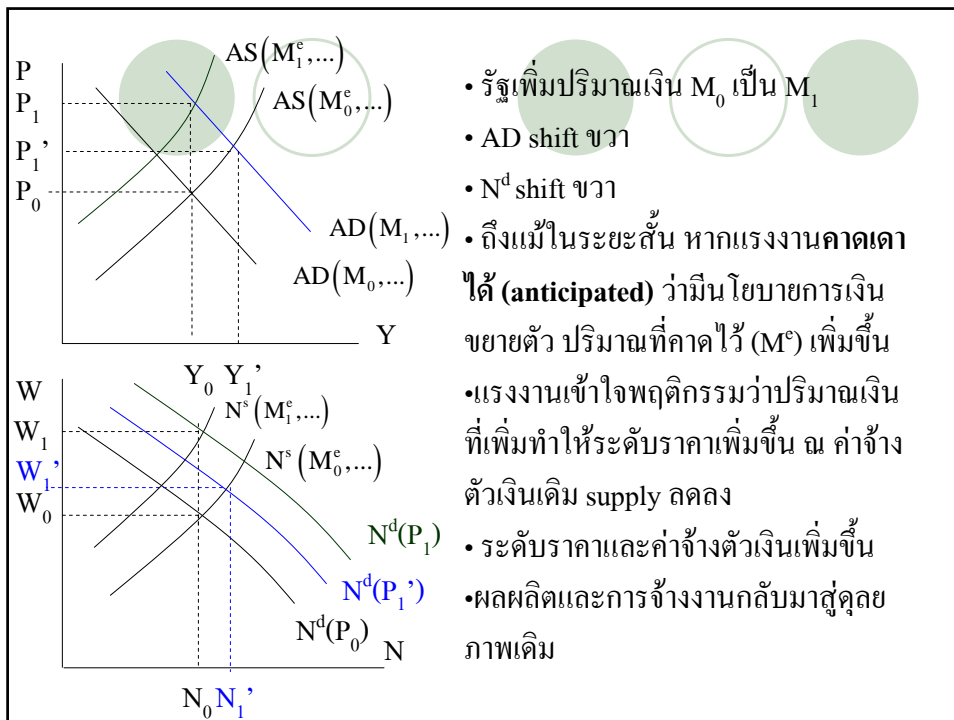
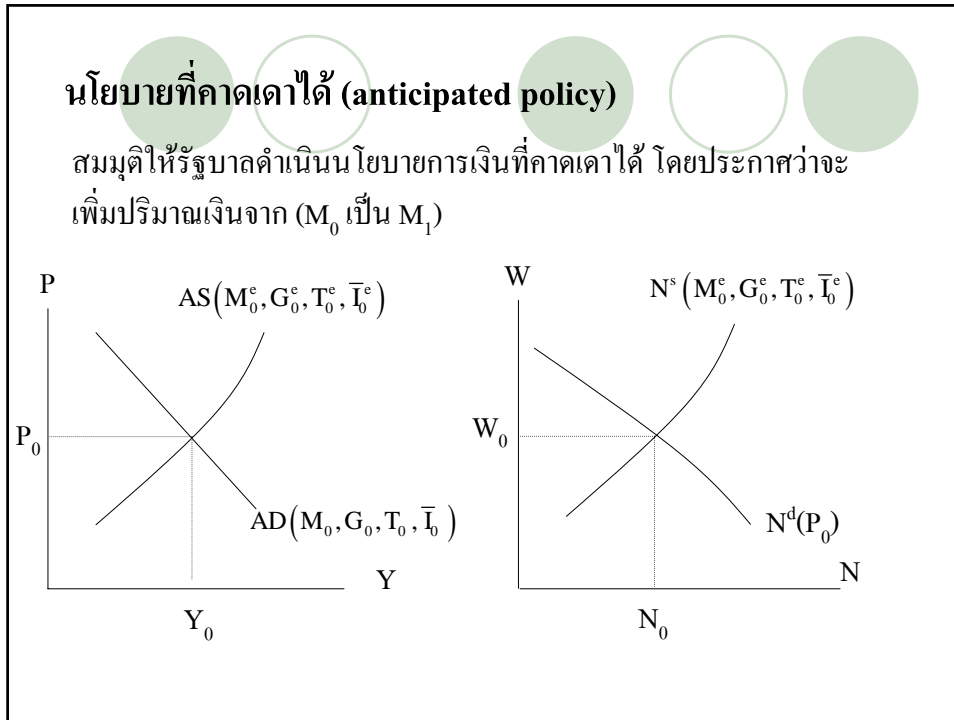
- ถ้าการคาดการณ์เป็นไปอย่างสมเหตุสมผล การคาดการณ์ราคาในปัจจุบัน
  1. แรงงานจะใช้ข้อมูลในอดีตทั้งหมด มิใช่ข้อมูลราคาในอดีตเพียงอย่างเดียว
  2. นอกจากนี้ยังใช้ข้อมูลในปัจจุบันที่มีผลต่อระดับราคาด้วย
  3. และคำนึงถึงนโยบายการจัดการด้านอุปสงค์ที่คาดเดาได้ (anticipated policy) และเข้าใจว่านโยบายนั้นมีความสัมพันธ์กับระดับราคาอย่างไร

การวิเคราะห์ผลของนโยบายขยายตัว (1)

- ในการวิเคราะห์ผลของนโยบายภายใต้ข้อสมมุติการคาดการณ์อย่างสมเหตุสมผล เราต้องพิจารณาว่านโยบายนั้นคาดเดาได้ (anticipated policy) หรือ คาดเดาไม่ได้ (unanticipated)
- นโยบายที่คาดเดาได้อาจเกิดจาก (1) การประกาศนโยบายดังกล่าวของรัฐบาล หรือ (2) การตอบสนองอย่างเป็นทางการของรัฐบาลต่อปรากฏการณ์ทางเศรษฐกิจ
- ข้อแตกต่างที่สำคัญระหว่างสำนักคลาสสิกใหม่กับเคนส์เซียน คือปัจจัยที่กำหนดตำแหน่งของเส้นอุปทานแรงงานและอุปทานมวลรวม

การวิเคราะห์ผลของนโยบายขยายตัว (2)

- สำนักเคนส์เซียน อุปทานแรงงานขึ้นอยู่กับค่าจ้างแท้จริงที่คาดไว้ (W/P^e) ดังนั้นตำแหน่งของ อุปทานแรงงานและอุปทานมวลรวมจะขึ้นอยู่กับราคาที่คาดการณ์ไว้ ซึ่งใช้ข้อมูลราคาในอดีต (backward looking)
- สำนักคลาสสิกใหม่ ราคาที่คาดการณ์ไว้จะขึ้นอยู่กับตัวแปรต่างๆที่ซึ่งเป็นตัวกำหนดระดับราคา ได้แก่
  - ปริมาณเงินที่คาดการณ์ไว้ (M^e)
  - การใช้จ่ายภาครัฐที่คาดการณ์ไว้ (G^e)
  - ภาษีที่คาดการณ์ไว้ (T^e)
  - การลงทุนที่เป็นไปโดยอัตโนมัติที่คาดการณ์ไว้ (I^e) และอื่นๆ

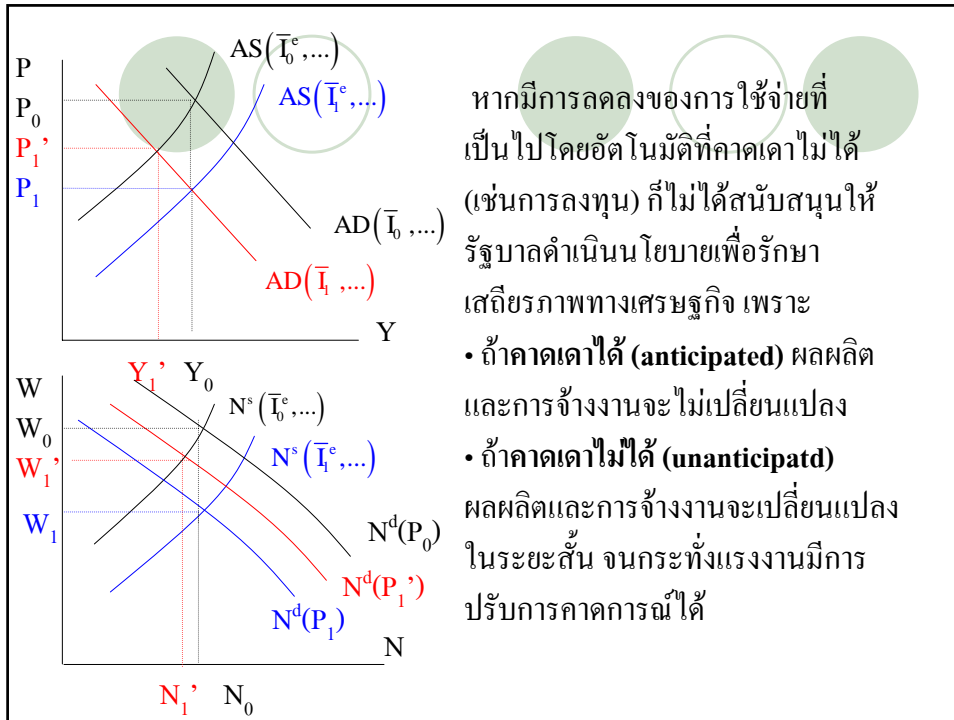

สรุปผลของนโยบาย

- แม้ในระยะสั้นการดำเนินนโยบายที่ไม่สามารถทำให้ผลผลิตและรายได้เปลี่ยนแปลงจากดุลยภาพเดิม หากประชาชนคาดเดานโยบายได้ และมีการคาดการณ์อย่างสมเหตุสมผล
- แต่หากรัฐบาลดำเนินนโยบายโดยคาดเดาไม่ได้ (**unanticipated policies**) เช่น monetary surprise ผลผลิตและการจ้างงานจะเพิ่มขึ้นในระยะสั้น เหมือนกับกรณีของสำนักเคนส์เซียนและการเงินนิยม แต่เมื่อแรงงานรับรู้การเปลี่ยนแปลงนั้น จะปรับการคาดการณ์ ทำให้ผลผลิตและการจ้างงานจะกลับมาสู่ดุลยภาพเดิม
- สำนักคลาสสิกใหม่ยังเสนอว่าการเปลี่ยนแปลงอุปสงค์มวลรวมที่คาดเดาได้ (**anticipated policies**) ก็ไม่ทำให้ผลผลิตและการจ้างงานเปลี่ยนแปลง

ส.คลาสสิกใหม่ กับ ส.คลาสสิก

- การวิเคราะห์ถึงผลของนโยบายที่คาดเดาไม่ได้ทำให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่าง ส.คลาสสิกใหม่ กับ ส.คลาสสิก
- ส.คลาสสิกใหม่ สมมุติให้หน่วยเศรษฐกิจต่างๆ มีเหตุมีผลแต่ไม่ได้หมายความว่า จะมีข้อมูลที่สมบูรณ์ ดังนั้นอาจเกิดความผิดพลาดได้ในระยะสั้น แต่ระยะยาวผลผลิตและการจ้างงานจะกลับมาสู่ดุลยภาพในระยะยาว
- ส.คลาสสิก สมมุติให้หน่วยเศรษฐกิจต่างๆ มีข้อมูลสมบูรณ์ แรงงานรู้ค่าจ้างที่แท้จริง จึงไม่มีการเบี่ยงเบนจากดุลยภาพที่ถูกระบุจากปัจจัยด้านอุปทาน

ข้อสรุปเชิงนโยบายของสำนักคลาสสิกใหม่

- ผลผลิตและการจ้างงานไม่ถูกรบกวนจากการเปลี่ยนแปลงอุปสงค์มวลรวม (ทั้งจากรัฐและเอกชน) ที่คาดเดาได้ แม้ในระยะสั้นก็ตาม
- สำนักคลาสสิกใหม่ก็ไม่ต้องกรนโยบายรักษาเสถียรภาพเพื่อตอบสนองการเปลี่ยนแปลงที่คาดเดาได้เหล่านั้น (การลดลงของการลงทุนที่เป็นไปโดยอัตโนมัติ)
- ถ้าเราไม่สามารถคาดการณ์การลดลงของอุปสงค์ได้ อันนำมาสู่การลดลงของผลผลิตและการจ้างงาน? → นโยบายน่าจะเป็นสิ่งที่เราปรารถนาแต่เป็นไปได้ไม่ได้เพราะเราสมมุติให้หน่วยเศรษฐกิจมีความสมเหตุสมผล หากเอกชนไม่สามารถคาดเดาได้ รัฐบาลก็ไม่น่าจะคาดเดาได้เช่นกัน

ข้อสรุปเชิงนโยบายของสำนักคลาสสิกใหม่

- นำมาสู่ข้อเสนอที่ไม่จำเป็นต้องใช้นโยบายด้านอุปสงค์ในการรักษาเสถียรภาพ → **Strongly noninterventionist policies**
- นโยบายการเงิน ส่วนใหญ่ต้องการให้มีกฎเกณฑ์ในการดำเนินนโยบาย เช่น ปริมาณเงินเติบโตด้วยอัตราคงที่ เพื่อไม่ให้เงินเฟ้อสูงเกินไป และประชาชนสามารถคาดการณ์ได้
- นโยบายการคลัง เสนอให้มีการควบคุมการขาดดุลการคลังไม่ให้ผันผวนจนคนคาดการณ์ไม่ได้

การตอบโต้ของสำนักเคนส์เขียนต่อสำนักคลาสสิกใหม่

1. แม้ว่าการลดลงของอุปสงค์มวลรวมที่คาดเดาไม่ได้เป็นที่มาของการเบี่ยงเบนจากการจ้างงานเต็มที่ แต่ก็ไม่สามารถอธิบายการว่างงานอย่างยาวนาน
2. เคนส์เขียนโต้แย้งว่าการสมมุติว่าคนมีการคาดการณ์อย่างสมเหตุสมผลเป็นการสมมุติที่ค่อนข้างห่างไกลจากความเป็นจริง โดยเฉพาะเมื่อใช้กับการคาดการณ์ของแรงงาน นอกจากนี้การเก็บข้อมูลต่างๆยังต้องใช้ต้นทุนที่สูง (high information cost)
3. การปรับตัวเข้าสู่ดุลยภาพในตลาดแรงงานทำได้ยาก ตลาดมีลักษณะเป็นตลาดแห่งพันธะสัญญา

รัฐบาลควรดำเนินนโยบายการเงินการคลังเพื่อบรรเทาปัญหาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจอันเป็นเป้าหมายในระยะสั้น